

Den Internasjonale Kommisjon for gransking av USAs Forbrytelser i Indo-Kina holder sin

2. Sesjon i Oslo 20-24. Juni 1971

Dokument nr 5 mai 1971

Napalmregn over Laos

Dette dokumentet bes
spredt til
fløest mulig

Bykenn og skoler bombes
i DRVN

Kjemisk krigføring: misfoster
fødes (Saigonavis TIN SANG).

Agresjonskrig ble utvidet
til Kambodsja

REIPUBLIKKEN SØR-VIETNAM
P. R. R.'s Informasjonsbyrå
PB 8317 Hammersborg Oslo1
Pr. 209136 - Tel. 111862

OSLO-MØTE OM USA's KRIGSFORBRYTELSE I INDOKINA

*** Den Internasjonale Kommisjon for Gransking av USA's Forbrytelser i Indokina har besluttet å legge sin annen sesjon til Oslo i tiden 20. til 25. juni i år. Den første sesjonen ble avholdt i Stockholm i oktober 1970. Den gang ble det lagt fram en rekke beviser på de forbrytelser som USA daglig gjør seg skyldig i i Indokina. Det ble også avhørt flere vitner og det ble framlagt utførlige rapporter.

Oslo-konferansen arrangeres etter samme retningslinjer og vil blant annet ta opp forholdene i Indokinas fengsler og konsentrasjonsleire, den såkalte "vietnamisering" av krigen og spørsmål i samband med miljømordet i Indokina, herunder særlig bruken av kjemiske giftstoffer mot fauna og flora, mot kultur og tradisjon. Man vil selvsagt også legge vekt på å undersøke rapporter og vitneutsagn om massakre i de indokinesiske landene.

Under møtet i Oslo vil det bli avhørt en rekke vitner fra Vietnam Laos og Kambodsja. Videre skal det avhøres 10 - 15 vitner fra USA, hovedsakelig soldater og offiserer som har tjenestegjort i Indokina. Man venter at det her vil framkomme nye bevis på den utryddelsespolitikk som USA fører i Indokina.

Et spørsmål som vil stå sentralt under sesjonen i Oslo vil være de voldsomme massedeportasjonene, og de sosiale følger av en usunn urbanisering; (fra å være et tradisjonelt agrarsamfunn, er i dag en stor del av Sør Vietnams befolkning drevet sammen i byer).

Sesjonen vil bli ledet av Kommisjonens formann, professor Gunnar Myrdal, og vil ta til i Samfunnssalen, Samfunnshuset, Oslo, søndag 20. juni. I samband med sesjonen vil det arrangeres fotoutstillinger, det vil bli vist filmer fra Indokina, og det vil være en særskilt utstilling av våpen som amerikanerne benytter i krigen i Indokina.

En rekke rapporter vil bli framlagt av spesielt kompetente personer. I mai befinner det seg dessuten en granskningsdelegasjon fra Kommisjonen i Vietnam og denne delegasjonen vil framlegge sin rapport på sesjonen. Med i denne delegasjonen er nestformannen i Vietnambevegelsen, redaktør Jostein Nyhamar.

Det er ventet en rekke kjente personligheter fra forskjellige land til sesjonen i Oslo. Man venter at omlag 20 - 25 av Kommisjonens medlemmer vil delta.

Som vertskap og arrangør for den andre sesjon står Vietnambevegelsen i Norge. Det er imidlertid ønskelig at flest mulig grupper, organisasjoner og enkeltpersoner bistår i de mange praktiske arbeidsoppgaver som foreligger. Fra Vietnambevegelsens side er det understreket at et slikt omfattende arrangement gir gode muligheter til konkret samarbeid om denne saken. La det være en oppfordring og en utfordring til de som leser dette. Dere kan kontakte Vietnambevegelsen over telefon 20 38 43.

*** Kommisjonen's delegasjon til Vietnam skal undersøke amerikansk krigføring i Indokina. Disse undersøkelsene skal ta for seg bl.a. den kjemiske krigføringens og bombeangrepenes følger og den såkalte "pasifiserings"politikken, særlig de massive folkeflyttingene, opprenskningsaksjonene og massakrene. Delegasjonen kommer også til å samle materiale om forholdene i flyktnings- og konsentrasjonsleirene i Laos, Sør Vietnam og Kambodsja. De følgende er medlemmer av delegasjonen: Jostein Nyhamar, redaktør, Norge; Dorothy D. Forman, formann i den amerikanske anti-krigs bevegelse Womens' International Strike for Peace (WISP), USA; Martin Rosedale, som utfører forskningsarbeid på Middlesex Hospital i London, England; Sven Ekberg, spesialist om kjemisk krigføring; og Viktor Majskij, sovjetisk forfatter. Delegasjonen skal legge fram en detaljert rapport under den kommende Oslo sesjonen.

Blant de som skal legge fram spesielle rapporter om USA's krigføring i Indokina er: Richard Falk, professor i Internasjonal Jus ved Princeton University, USA; Douglas Dowd, professor i Økonomi ved Cornell University, USA; Fred Brandman, tidligere medlem av International Voluntary Service, USA; Peter Dale Scott, professor i Engelsk ved Berkeley University, USA; Seymour Hersh, Dispatch News Service, som har skrevet en bok om Song My, USA.

Deltagere i sesjonen under ledelse av professor Gunnar Myrdal er blant andre Lelio Basso, professor i Sosiologi, parlamentsmedlem, Italia; Helge Rontu, advokat, Finland; Joe Nordmann, Generalsekretær for den Internasjonale Forening for Demokratiske Jurister, Frankrike; doktor Melba Hernandez, den Cubanske Komite for Solidaritet med Vietnam, Kambodsja og Laos; Hans Gøran Franck, advokat, Sverige; Giovanni Favilli, professor i Patologi, Universitetet i Bologna, Italia; Professor Saburo Kugai, president for Instituttet for Amerikanske Studier,

Japan; Leon Matarosso, advokat, Frankrike; Roland Morin, Canada; Max Seffrin, DDR's vise-statsminister og president for DDR's Solidaritetskomite for Vietnam; Abderrahmane Youssouffi, Arabiske Juristers Union, Marokko; Bertil Svahnström, president for Stockholmskonferansen om Vietnam, Sverige; John Takman, lege, Sverige.

Boken "Folkemord, Rapport fra den Internasjonale Kommissjon for Gransking av USA's Forbrytelser i Indokina" kom ut den 19. mai, 1971. Boken består hovedsakelig av hovedinnslagene i materialet som ble lagt fram under den første sesjonen i Stockholm i oktober 1970. Professor John H.E. Fried og Fred Branfman har skrevet artikler til boken, og forord er av professor Gunnar Myrdal. En dokumentarisk film om den første sesjonen er også blitt laget av Lennart Malmer og Ingela Romare, Den er ca. 40 minutter lang og viser deler av vitneutsangene til de amerikanske og vietnamesiske vitnene samt Kommissjonens arbeid under Stockholm-sesjonen.

HVORDAN DE AMERIKANSKE SOLDATENE I INDOKINA FÅR OPPLÆRING TIL MORD

"Jeg liker å drepe mennesker. Det er faktisk så at det er jobben min.....Hva gjorde vi der borte for å slappe av? Vi dro av gårde med et par kamphelikopter (dvs. helikopter som avfyrrer raketter og maskingevær med en fantastisk hastighet, ca. 30.000 skudd per minutt). Så dro vi ut på landet og skjøt ned alt som gikk."

Major Maier, instruktør i helikoptertaktikk ved USA's infanteriskole.

*** ".... Ved å binde en luntetråd rundt halsen på hver fange, festet til en liten plastikk sprengladning....."

"... Vi ble gang på gang fortalt at det ikke er noen forskjell mellom det sørvietnamesiske folket og Vietcong. Det går ut på ett. Vi ble stadig instruert om at folket i Sør Vietnam ikke støtter sin egen regjering (quisling-administrasjonen i Saigon). Konsekvensene av disse "fakta" ble hamret inn i oss fra alle kanter: "Siden det ikke er noen muligheter for å differensiere mellom disse menneskene, kan du skyte på alt som rører seg." Jeg vil si at dette hovedtemaet var grunnholdningen all trening og instruksjon hvilte på.

"Under instruksjonskursene ble vi forøvrig opplært til hvordan vi skulle kvitte oss med fanger "på et legalt vis". Vi ble fortalt at ettersom USA er "underbemannet" i Vietnam, er det ønskelig å bli kvitt visse mengder av fanger. Vi ble vist hvordan mellom 10 til 100 fanger kan kontrolleres og samles av en eneste soldat. Dette lettes ved å binde en luntetråd rundt halsen på hver fange, festet til en liten plastikk sprengladning. Soldaten går så bak sin "bunt" med fanger, og holder en detonator. Vi ble fortalt at soldatene så har instruks om å snuble og falle "ved et uhell" på et passende sted, og på den måten sprengte bort opp til 100 hoder på et sekund. Denne rutinen var en del av den vanlige instruksjon. Reaksjonen hos mange av mine medelever var taust-hevede øyenbryn - men de fleste av dem, imidlertid, kom med nervøse eller aggressive tilrop. (Jeg kunne ikke forstå eller forklare denne reaksjonen).

"Vi ble opplært i mange måter å skaffe opplysninger fra Vietcong fanger. Det vanlige viset å transportere fanger på er å bruke helikopter - derfor er det enkleste midlet til å skaffe de nødvendige opplysningene å ta med seg tre eller fire fanger omkring 4000 fot (1300 m.) opp i lufta, og så be om opplysninger. Hvis utspørringen ikke fører til samarbeidsvillige svar, blir fangene skjøvet ut av helikopteret en for en. Jeg vil understreke at vi fikk ordre om å bare skyve ut de fangene som ikke ville snakke. Det er noe i det med å kaste folk ut av helikoptere i over 1000 meters høyde som jeg ikke tror jeg liker. Jeg bestemte meg for å prøve så godt jeg kunne å bli der, og se hva mer jeg kunne lære om denne gale krigen og om mitt eget lands galskap.

"Vi fikk opplæring om når og hvordan vi skulle bruke hvit-fosfor ildbomber. De fortalte oss at i Geneve-konvensjonen som USA skrev under var bruken av hvit fosfor mot mennesker forbudt.. (Dette ildstoffet brenner seg inn i huden og kan bare fjernes ved å holde brannsåret under vann.) De sa til oss "Under en krig så følger man ikke alltid reglene..."; og det ble understreket at disse krigsmetoder, selv om de ikke var offisielle, likevel var godkjent av offisielle myndigheter. De fortalte oss at sørvietnameserne ofte gjemmer seg i tunneler og huler når de får vite at amerikanerne kommer. Ved å skyte hvit fosfor inn i en slik hule eller tunnel kan man med sikkerhet si at alle som klarer å gå, kommer ut.

"Det ble foreslått at noen av landsbyene skulle få lære en gang for alle ikke å gjemme Vietcong. De fortalte oss om en patrulje som ble

beskutt fra en landsby. Patruljen satte i gang en "sperre og lete" aksjon og oppdaget våpen og maskingevær. Da ble alle mennene i landsbyen kastet inn i en seks-syv helikoptere. Etterpå ble de kastet ut over landsbyen fra en høyde på et par tusen meter.

De håpet på at dette skulle skape lojalitet for de amerikanske og sørvietnamesiske regjeringenes sak! ... Jeg kommer aldri til å glemme en forelesning av vår kaptein, Robert W. Dunlop og en løytnant Maron i den 82. Flybåren Avdeling. De fortalte oss at siden mestparten av landsbybeboerne rundt Saigon alltid har hatt sympati for Vietcong, har USA foretatt aksjoner beregnet på å skape redsel for Vietcong. USA har lært en regiment sørvietnamesiske tropper til å snakke en nordvietnamesisk dialekt, de har blitt utstyrt med nordvietnamesiske våpen og sendt ut til fjerntliggende landsbyer i Saigon-området med instruks om bevisst å utføre grusomheter. Vi ble fortalt at en terroraksjon pleier å begynne med å hisse folk opp generelt. Deretter følger slike ting som at noen av innbyggerne blir plukket ut tilfeldigvis og får hendene sine "amputert" eller blir sprettet opp.

"De tilføyde at krig alltid var en ekkel affære, og en soldat måtte bare lukke øynene for noen aspekter ved den. Det var noen av oss som ikke klarte å holde oss rolig da dette ble sagt. Bruce Patterson, Michael Moore og jeg spurte forsiktig om dette var helt riktig. Da ble vi overlegent minnet om at dette var ganske visst en svært stygg side av krigen, men en nødvendig side for å oppnå den uungåelig seier. Da spurte jeg meg selv: "Hvis en sak er så bankerott at man må gjennomføre dette for å mobilisere støtte til den, hvordan kan man si at den saken er verdt å redde?"

- Dwight D. Hudson, amerikansk
desertør ("Unica" januar 1970)

*** "....Vi skyter systematisk og kaldblodig ned kvinner og barn."

KENNETH J. CAMPBELL, 23 år, som vitnet for en uformell kongresskomite den 24.4.71 erklarte at midt i august 1968, da han var artilleriobservatør i CON THIEN, i Sør Vietnam, oppdaget han en fredelig landsby over grensen, i Nord Vietnam. "Jeg så ingen fiendtlige aktiviteter." sa han. Campbell spurte om tillatelse om å åpne ild mot landsbyen fra sin løytnant og fikk som svar: "Selvsagt, kjør på!" Aksjonen ble godkjent på bataljons- og divisjonsnivå, hvorefter han personlig rekvirerte

brannbomber, høyeksplosiver og anti-personell artillerigranater.

"Jeg brukte alt jeg fant for å drepe alt som var der. Bombardementet varte i flere timer - jeg ødela alt som fantes i den landsbyen."

Dagen etter fikk han øye på en lignende landsby og dirigerte en tilsvarende ildaksjon mot den: "Igjen ble ordren gitt fra bataljonsregiments- og divisjonsnivå." sa han.

* Den 28.4.71, sa DANNY S. NOTLEY, 23 år, tidligere sersjant i US Army foran en lignende komite at han var vitne til en systematisk og kaldblodig nedslakting av 30 forsvarsløse sørvietnamesiske kvinner og barn fra en håndfull soldater fra løytnant William Calley's tidligere brigade. Hendelsen skjedde over ett år etter MY LAI massakren.

- International Herald Tribune 30.4.71

PASSIFISERING OG "PHOENIX"-PROGRAMMET

To Fattige Bønder og Politiets Vilkårighet

Ingen sikkerhet i bøndernes liv:

Den 1. mars 1971 lanserte Saigon på nytt forskjellige "passifiserings-planer" - her dreier det seg om operasjonen "Phoenix". Disse operasjonene har til hensikt å spre terror i de områdene som foreløpig er under USA-marionette hærens kontroll. Følgende historie i Le Monde viser dette:

"PHAT og HIEP, to fattige jorddyrkere fra CO CHIEN oya, ble arrestert tidlig om morgenen den 22. mars av en av "Phoenix-planens" enheter og overført til et lokalt fengsel. Sist torsdag var deres familier fremdeles uten nyheter om dem (dvs. tre uker etterpå), til tross for flere forespørsler overfor de lokale myndighetene. Ifølge kona til HIEP er han fire og førti år gammel og lider alvorlig av tuberkulose. Imidlertid har det ikke vært mulig å få vite hva de ^{to} mennene er anklaget for, og heller ikke hvilken straff de kan bli utsatt for.

"Disse to menners historie er ikke enestående. Den er felles for mange sørvietnamesiske bønder som bor i Saigon-kontrollerte områder. Deres familier installerte seg på områder som tilhørte indere. Men de har ennå ikke fått papirer på eiendommen som de har rett til ifølge den gjeldende landbruksreformen.

Overfulle fengsler:

"Det er en PRU-gruppe (Provincial Reconnaissance Unit) som forhører de to arresterte om natten. PRU-gruppene består av mindre væpnede enheter, som ble opprettet og organisert av amerikanerne til "Phoenix" programmet. I 1969 arresterte Phoenix-enhetene ca. 12.000 mennesker over hele landet, noe som vakte mange protester. I 1970, fremdeles i Phoenix regi, ble 14.000 mistenkte arrestert. Dette førte til at rettsapparatet måtte akselereres, fordi fengslene var for fulle... "

- Jean-Claude Pomonti

Le Monde 23.4.1971

FENGSLER I SØR VIETNAM:

I alt er det 5.000 fengsler i de områdene i Sør Vietnam som er under USA's og marionettenes foreløbig kontroll, derav 5 store:

- + CHI HOA - mellom 6.000 og 8.000 fanger
- + PHU QUOC - 30.000 fanger (fra 15 til 60 år gammel)
- + THU DUC - mellom 3.000 og 4.000 kvinnelige fanger
- + TAN HIEP - 3.000 - 4.000 fanger
- + CON DAO (også kalt CON SON eller Poulo Condor) - 15.000 fanger. Hus nr. 1 og 2 i CON DAO er "tigerburene".

USA's Bombeangrep Rettes mot Sivilbefolkningen:

Ifølge en rapport fra den amerikanske ambassaden gitt ut idag, har amerikanerne vært årsaken til at flere tusener av laotiske sivile har måttet flykte fra sine hjem til flyktningssleire ... Rapporten, som ble sammenfattet av to kongressmedlemmer på besøk¹ i Laos, Paul McCloskey jr. fra California, og Jerome Waldie også fra California, hadde som utgangspunkt intervjuer med 268 flyktinger fra 96 landsbyer i den nordlige delen av Laos. Intervjuene ble utført av US Information Service for å finne ut hvorfor folk ble flyktinger. "Bombingen er uten tvil den viktigste grunnen til at folk flykter" sa rapporten. 61% av de som ble intervjuet sa at de så sivile som ble drept under de amerikanske bombeangrepene. 75 % sa at bombingene hadde skadet deres hjem. Mestparten av flyktingene sa at de trodde at luftangrepene var rettet utelukkende mot sivile."

- International Herald Tribune 15.4.1971

"Den 20. april 1971 la M. William Colby, sjefen for de amerikanske styrkers passifisering i Vietnam, fram resultatene av en undersøkelse utført i Indokina for en under-kommisjon i Senatet, ledet av senator Kennedy. Deretter gjorde han rede for en meningsmåling utført i 96 landsbyer i Laos: 97% av innbyggerne erklærte at de hadde opplevd amerikanske bombeangrep, 61% hadde sett minst en person drept av bombe, 75% av dem var skadet, og 23% av landsbybeboerne som ble spurt var overbevist om at de amerikanske bombeangrepene hadde sivile som mål.

"Senator Kennedy pekte på at intensivering av bombeangrepene i begynnelsen av 1969 krevde minst 30.000 ofre, derav 10.000 i Laos.

UTFØRELSEN AV USA'S POLITIKK RESULTERER I AT ANDRE FOLKS KULTURARVER BLIR ØDELAGT

Kambodsjanske marionette-artilleristyrker
ødelegger hensynsløst den verdenskjente Angkor Watt

"Angkor Watt templet, det best kjente av Angkor-templene, og det samme som prins Sihanouks kongelig nasjonale unionsregjering har som emblem, har blitt alvorlig skadet av 105 mm. mörser-granater avfyrt av den kambodsjanske marionettehæren. Dette artilleriangrep, som skjedde for tre måneder siden er blitt hemmeligholdt av myndighetene. Det ble drept ca. ti bønder som hadde søkt ly i et tilfluktsted i nærheten. Sydportens tredje etasje ble ødelagt, en granat falt i annen etasje og enda flere traff Historiens Galleri og ødela en hel serie relieffer som skildret khmer-rikets historie.

"Skyteordrene ble gitt, blir det meldt fra offisielle kilder, av en kaptein som kommanderte et artilleribarteri.

"Tusentalls kambodsjanske bønder hadde søkt ly i Angkor templene for å unngå de amerikanske luftangrepene og regjeringens artilleristyrker helt siden dette området ble okkupert av prins Sihanouks partisanstyrker i juni 1970. Hva angår prins Sihanouks kongelige regjeringens vedkommende har den bestandig hevdet å ha gitt strenge ordre om at frigjøringshæren skulle ta seg av området hvor disse monumentene fantes og beskytte dem.

"Det er desverre ikke den første gangen slike ting har skjedd: helt siden juli 1970 har Angkor-området vært utsatt for maskingeverangrep fra de amerikanske luftstyrker."./.

- Le Monde 13.5.1971